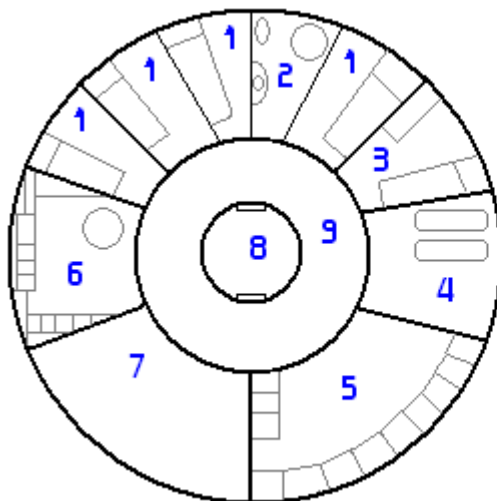

The background is a dark, star-filled space. A prominent red star with a bright white core is located in the upper left quadrant. Several colorful nebulae are visible, including a large green one in the lower right and a blue one in the center. The text is positioned in the bottom right corner.

**Baza kosmiczna
FNA "Aldrin"
2022r. - 2073r.**

Początki kolonii na księżycu Marsa, Fobosie, sięgają 2022 roku gdy na powierzchni Czerwonej Planety ląduje pierwszy w dziejach człowiek, Thomas McNeil. Zanim wyprawa NASA wylądowała na Marsie, wypuściła niemal półtonową, automatyczną sondę „Cook”, mającą dokładnie zbadać niewielkiego satelitę planety. Pół roku po rozpoczęciu swej misji robot natyka się na jeden z kilku wlotów korytarzy nieznanego pochodzenia. Cała sprawa zostaje utajniona a w miejsce NASA, zarząd misji przejmuje ministerstwo obrony Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Oficjalne ogłoszenie brzmi: Budowa na Fobosie obserwatorium astronomicznego i centrum zarządzania kolonizacji. Jej zaczątkiem jest następna misja pod kryptonimem „Space Dungeon” a zamiast astronautów, którzy się do niej przygotowywali kilka lat, wyrusza zespół wojskowy. Jednocześnie na Marsa leci misja NASA, częściowo finansowana z budżetu obrony. W 2024 roku zdobywcą Fobosa zostaje Liam Sellam, który pierwszy schodzi na powierzchnię satelity. Pierwszym stałym schronieniem staje się pojazd typu „Dwarf”, będący głęboko zmodyfikowaną wersją standardowego statku badawczego „Magellan”. Intensywne badania odkrytego przez próbnik korytarza doprowadzają do oszałamiającego odkrycia kilometrów korytarzy. Mimo obiecujących wyników, nie odnaleziono nic więcej. Same w sobie stanowią jednak rewelacyjny podarunek od losu. Dzięki odkryciu, podjęta zostaje decyzja o stworzeniu pierwszej pozaziemskiej kolonii. Już wkrótce okazuje się, że Ministerstwo Obrony podchodzi do sprawy zbyt optymistycznie. Duża część korytarzy nie trzyma nawet minimalnego ciśnienia. Słaba spójność gruntu satelity powoduje duże ubytki atmosfery i w rezultacie jedynie najsolidniejsza część korytarzy zostaje przeznaczona do zagospodarowania.

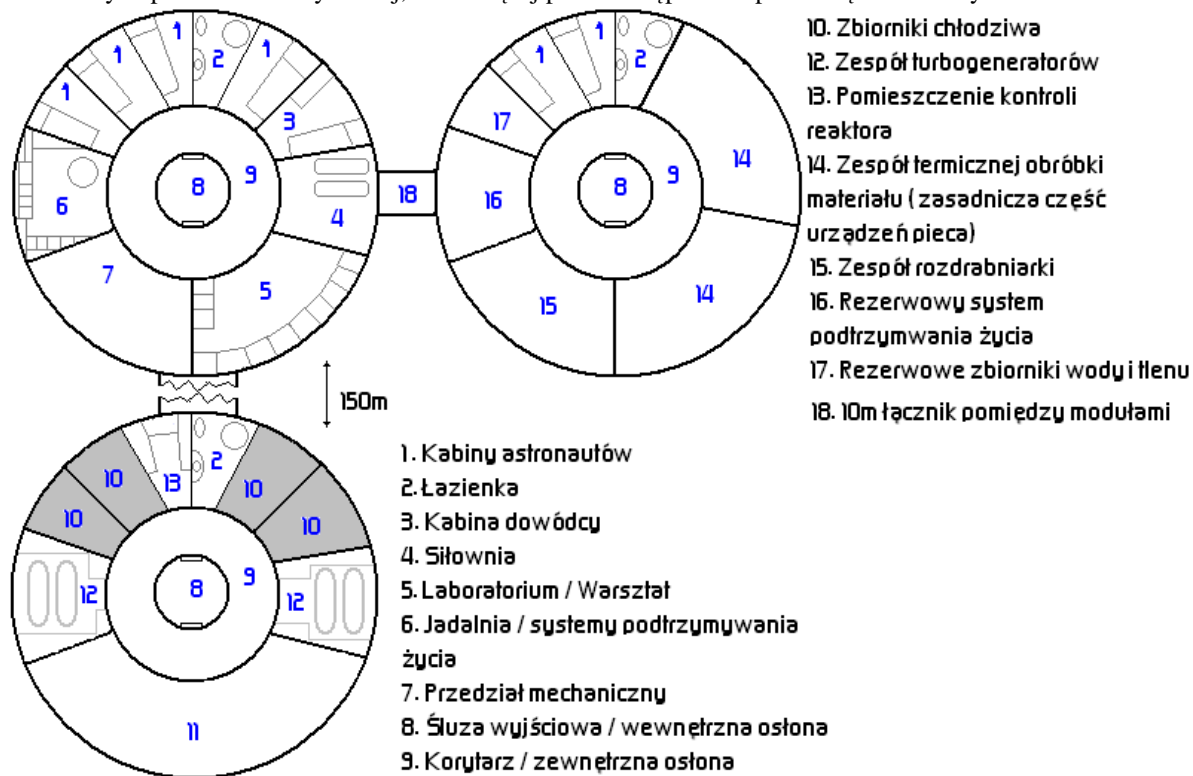

1. Kabinę astronautów
2. Łazienka
3. Kabina dowódcy
4. Siłownia
5. Laboratorium / Warsztat
6. Jadalnia / systemy podtrzymywania życia
7. Przedział mechaniczny
8. Śluza wyjściowa / wewnętrzna osłona
9. Korytarz / zewnętrzna osłona

1 Kolonia "Aldrin" stan 2025 rok

2 stycznia 2027 roku podczas kolejnej, wojskowej wyprawy z Ziemi pod kryptonimem „Alfa” dochodzi do kolizji na orbicie Marsa pomiędzy wypalonym członem raketowym odrzuconym z amerykańskiego pojazdu a statkiem „Xien”, mającym zdobyć Czerwoną Planetę dla Chin. Amerykańska „Alfa” cumuje do kolonii na Fobosie, wymienia załogę (zostają zabrane cztery osoby, jedna pozostaje na własne życzenie – jest to Mathew Davitt. Powody pozostania na kolejne półtora roku są prozaiczne, finansowe. Na Aldrinie pozostają również dwie nowe osoby – Eleonore Smith – geolog, Ronald Travis – inżynier budowlany). Chińczycy początkowo nie zgłaszają żadnych problemów po zderzeniu, więc „Alfa” ląduje w precyzyjnie wybranym obszarze Melas Chasma. Niemal pół godziny po szczęśliwym lądowaniu, gdy „Xien” przygotowuje się do hamowania atmosferycznego, uszkodzona obudowa zbiorników ciśnieniowych nie wytrzymuje i chiński orbiter traci trzy czwarte zasobów tlenu. Eksplozja zabija dwie osoby z załogi lądownika. Dwie pozostałe na próżno próbują opanować maszynę i lądownik spala się w rzadkiej atmosferze Marsa. Amerykańscy astronauta na powierzchni jak i z Aldrin nie mają możliwości przyjscia z pomocą dwójce taikonautów. Oboje giną z braku tlenu w tydzień po nieszczęsnej kolizji. Ochłodzenie stosunków między USA i Chinami nie pozostaje bez echa nad planami dalszego rozwoju „Aldrin”. Nowy zespół załogowy bada okolice tuneli i przygotowuje wybrany obszar pod zabudowę. Ze względu na zaostrzającą się sytuację na Ziemi pomiędzy Państwem Środka a Stanami Zjednoczonymi w Pentagonie zostaje podjęta decyzja o stworzeniu wysuniętego posterunku wojskowego na Marsie. Zwłaszcza, że już wkrótce z orbity Ziemi ku Czerwonej Planecie rusza kolejna chińska wyprawa. Teoretycznie jest to misja opozycyjna, ale Chińczycy powrót planują dopiero w ramach kolejnej misji koniunkcyjnej. Dlatego jest to największa w owym czasie misja głębokiego kosmosu. Niesie ponad stutonowy lądownik i liczną, piętnastoosobową załogę. Wywiad amerykański wkrótce odkrywa również, że mimo traktatów rozbrojeniowych, na Marsa leci również niemal trzy tony uzbrojenia.

Pomimo wysokich kosztów, Ministerstwo Obrony Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej asygnuje kwotę czterdziestu pięciu miliardów dolarów dla potrzeb stworzenia projektu „TSS Aldrin”¹. Zgodnie z nim, misja „Conrad” z 2028r. oprócz swej oficjalnej wersji (lądowanie na obszarze Mnemonia Fossae) zawiera również część nieoficjalną pod kryptonimem „Thunder”. Przewozi ona dwa ciśnieniowe moduły zawierające pełnowymiarowy reaktor atomowy oraz zautomatyzowany piec umożliwiający przetwarzanie surowego regolitu zalegającego powierzchnię Fobosa. Następuje pełna wymiana załogi, na miejscu pozostają cztery osoby pod dowództwem cmd. Ann Douglas. W ciągu niespełna półtora roku, niewielka czteroosobowa załoga, korzystając z ogromnej mocy dostępnej dzięki reaktorowi (ok. 200MW) przygotowuje w sumie około tysiąca metrów kwadratowych powierzchni użytkowej, stanowiącej przez następne lata podstawę rozbudowy kolonii.

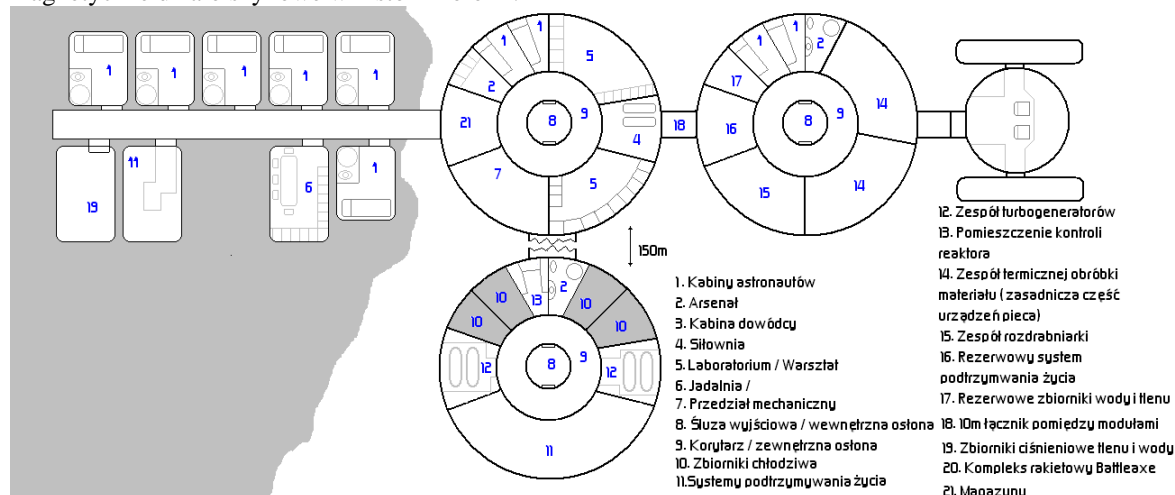

Rysunek 2 Kolonia Aldrin stan na 4 sierpnia 2028 roku

Pewna kooperacja w zakresie badań w kosmosie, pozwala Amerykanom na wysłanie wraz z wyprawą rosyjską w 2030 roku kilku kontenerów zaopatrzeniowych dla kolonii „Aldrin”. To pozwala NASA skupić się wyłącznie na rozbudowie kolonii na powierzchni Marsa. Amerykanie przyspieszają negocjacje z Kanadą na temat stworzenia luźnej federacji państw, mającej stanowić przeciwwagę dla rosnącej potęgi Państwa Środka. Wystarczy spojrzeć na liczby. Chiny mimo ogromnego ryzyka okupionego życiem ośmiu taikonautów, wypuszczają w niespełna cztery lata cztery misje marsjańskie (dwie opozycyjne i dwie koniunkcyjne). Jedna kończy się całkowitym fiaskiem („Xien”), pozostałe trzy dostarczają na powierzchnię Marsa trzy prefabrykowane kolonie i dwadzieścia osób załogi. Nowo utworzony organizm państwowy – Federacja Ameryki Północnej – FNA, chce zmienić statystyki na swoją korzyść. Historyczną datą staje się łączona wyprawa o kryptonimie „Shephard”. 20 lutego 2033 roku na orbicie Marsa pojawiają się dwa pojazdy kosmiczne. Pierwszy – „Aquarius” to standardowa moduł klasy Magellan, który ląduje po raz pierwszy w historii obok modułu wyprawy „Alfa” z 2026 roku. Oba mają utworzyć zaczątek pierwszej kolonii planetarnej. Drugim pojazdem jest „Buzz”. To wahadłowiec międzyplanetarny, którego zbudowanie zainspirowane zostało przez drugiego człowieka na księżycu – Edwina „Buzz” Aldrina. Stworzony z czterech modułów typu Magellan, został wprowadzony na stałą orbitę podróży Mars – Ziemia liczącą 220 dni lotu. Najważniejszym wydarzeniem jest dostarczenie przez niego rakiety o napędzie atomowym Boeing X-2. Umożliwia ona po raz pierwszy komunikację pomiędzy Fobosem a powierzchnią Marsa. Już wkrótce dochodzi do historycznej wymiany załogi „Aldrina”, która zostaje zabrana na Marsa. Tydzień później, „Buzz” wraz z ekipą z Fobosa rozpoczyna powrót na Ziemię. Skok jakościowy w dziedzinie lotów na Czerwoną Planetę jest gigantyczny. FNA, dysponując czternastomiejscowym, międzyplanetarnym „autobusem” może wyprzedzić Chiny w wyścigu. Na odpowiedź nie trzeba długo czekać. Państwo Środka, wydając znaczne kwoty, wypuszcza w 2033 misję opozycyjną, która łamie kolejne ograniczenia. W wyprawie bierze udział rekordowa liczba czterdziestu dwóch astronautów.

¹ Tactical Space Station

Śledzona przez urządzenia obserwacyjne „Aldrina” wyprawa ląduje w okolicach Solis Planum. Natychmiast pojawia się konflikt, gdyż amerykański zespół już rok wcześniej znalazł tam pokaźne złoża zamrożonej ciężkiej wody odpowiedniej dla reaktorów termojądrowych. Niepokój wzbudzają informacje wywiadu o niesionym przez chińską wyprawę uzbrojeniu, w tym czterech automatycznych dron bojowych. Dlatego drugi rejs „Buzza” dostarcza na „Aldrina” wyrzutnię raketową pocisków raketowych średniego zasięgu „Battleaxe” wraz z ciśnieniowym modułem, w którym umieszczona zostaje stacja radarowa i sprzęt naprowadzający. W ten sposób stacja zyskuje kolejną przestrzeń mieszkalną a w zasięgu rażenia rakiet jest niemal cała powierzchnia Marsa gdy przelatuje nad nią Fobos i przestrzeń wokół planety. W pewien sposób równoważy to działania Chińczyków. Na odpowiedź Państwa Środka nie trzeba długo czekać. Po raz pierwszy Chińczycy stosują raketowy silnik atomowy na orbicie Księżyca, wprawiając w ruch toroid o średnicy niemal dwustu metrów. Szerokość pokładu głównego wynosi niespełna dziesięć metrów, ale łączna powierzchnia użytkowa wynosi zawrotną ilość niemal siedmiu tysięcy metrów kwadratowych. Wahadłowy lot toroidu „Xi Kang” ustalono na niemal 250 dni. Aldrin obserwuje pierwsze przejście chińskiego pojazdu w pobliżu orbity Marsa oraz zrzut ładunków szesnastego maja 2035 roku, cztery dni przed przybyciem „Buzza’a”. Tym razem lot międzyplanetarnego wahadłowca jest niemal w całości poświęcony dostarczeniu prefabrykowanych zestawów montażowych i kolejnego Boeinga X-2M. Załoga kolonii zostaje wymieniona i wzmocniona do łącznej liczby ośmiu osób. Po raz pierwszy dostarczone są też broń osobistą. 2 lutego dochodzi do poważnej awarii w Olympic. Ta największa kolonia założona w pobliżu Aureum Chaos staje przed najpoważniejszym dotychczas zagrożeniem. Uruchomiony przed ośmioma miesiącami reaktor termojądrowy (tokamak) traci część osłon magnetycznych i dochodzi do wycieku plazmy. Bohaterem staje się dwudziestodwuletni Ho Xeng. Chińczyk przebywał w osadzie amerykańskiej z techniczną wizytą wraz z czterema kolegami. Jego szybkiej reakcji życie zawdzięczają wszyscy ludzie osady. Wkrótce okazuje się, że awaria jest wynikiem dywersji ze strony chińskiego wywiadu. Służbom Federacji Ameryki Północnej brak twardych dowodów ale mimo to eskalacja konfliktu postępuje niezwykle szybko. Jej efektem jest szybka decyzja o przekształceniu „Aldrina” w wojskową stację obronną. W czerwcu 2037 roku do Fobosa dociera „Bean”, bliźniak międzyplanetarnego wahadłowca. Niesie kolejne prefabrykaty i pierwsze magnetyczne działo szynowe w historii kolonii.

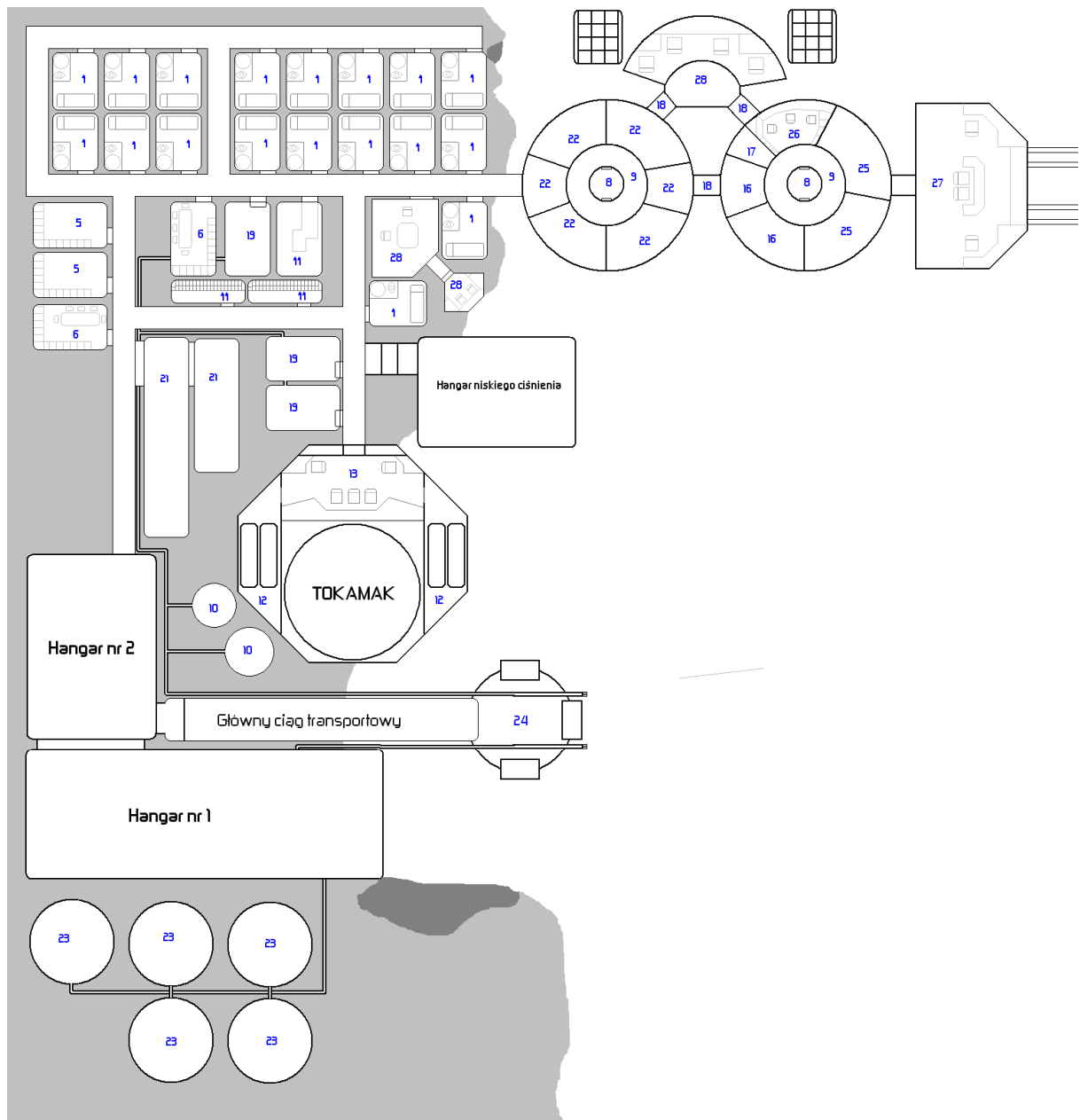
Rysunek 3 Kolonia Aldrin stan na 12 grudnia 2038 roku

Pół roku później broń ta zostaje użyta po raz pierwszy, zestrzeliwując dwa niezidentyfikowane obiekty. (Prawdopodobnie chińskie drony obserwacyjne). Napięta sytuacja polityczna na Marsie niepokoi metropolię i przyspiesza start kolejnej wyprawy FNA. Mimo ogromnych nacisków ze strony generalicji, prezydent amerykańskiej federacji nie wyraża zgody na transport ładunków nuklearnych. Zapas pocisków „Battleaxe” zostaje zwiększony o kolejne osiemnaście sztuk a załoga osiąga stałą liczebność dwunastu osób. Niespełna pół roku później uruchomiony zostaje pierwszy hangar ciśnieniowy na Aldrin. Kolejna rozbudowa kolonii zostaje zahamowana przez bezprecedensowe wydarzenia na Solis Planum, gdzie chiński oddział wojskowy niszczy placówkę amerykańską, zabijając piętnaście osób. Chinom udaje się zażegnać konflikt po długotrwałych negocjacjach na najwyższym szczeblu (m.in. stracono chińskiego oficera dowodzącego akcją). Zespół kolonizacyjny NASA zmienia plany rozwoju kolonii marsjańskich. Wszystkich przytłacza rozmach chińskich planów podboju kosmosu. Na orbicie Ziemi ukończony zostaje pierwszy statek międzygwiazdny „Jiang Zemin”, pomiędzy Ziemią a Marsem kursują trzy toroidy „Xi Kang”, dzięki czemu oczekiwanie na lot zmniejsza się do niespełna trzech miesięcy. Gdy w 2048 roku Chiny uruchamiają pierwszą windę orbitalną, wszelkie plany FNA legają w gruzach. Przyjęty plan rozwoju kolonii szybko się dezaktualizuje. Trzy kolejne transporty wahadłowca międzyplanetarnego „Buzza” w latach 2050, 2052 i 2054 pozwalają na dalszą rozbudowę kolonii, docelowo przewidzianej dla stuosobowej załogi wojskowej. Najstarsze moduły kolonii zostają w całości przeznaczone na

przezeń magazynową a ostatnia lot „Buzza” w 2054 roku dostarcza na „Aldrina” reaktor termojądrowy. Sukcesy Chin – wysłanie pierwszego gwiazdolotu w historii ludzkości ku Alfa Centaurii, stworzenie ogromnej rafinerii deuteru i trytu na Solis Planum, gigantyczna kolonizacja Marsa i Księżyca sprawiają, że nawet przewaga jakościowa nie daje gwarancji Federacji Ameryki Północnej na utrzymanie hegemonii w kosmicznym wyścigu. Priorytetem staje się Mars i instalacje bezpośrednio na powierzchni planety a „Aldrin” przez kolejne dziesięć lat jest traktowany po macoszemu. Jediną zmianą po 2050 roku jest dostarczenie dwóch statków kosmicznych głębokiego kosmosu typu „Discoverer”. Amerykanie wzorem marsjańskich placówek Rosji zamierzają eksploatować asteroidy z pasa rozciągającego się poza orbitą Marsa. Koncepcja wykorzystania placówki na Fobosie zmienia się raz jeszcze a dwa duże hangary zostają przerobione na magazyny materiałowe. Bliższy z marsjańskich księżyców ma stać się stacją przeladunkową dla tworzonych kopalni w pasie asteroid. Eksploatacja bogatego w rudy metali pasa rozwija się bez przeszkód, gdy w 2067 dochodzi do kolejnego, ciężkiego kryzysu na Marsie, gdy do sporu dochodzi przy eksploatacji bogatych złóż metali i wody na Arcadia Planitia. Niekorzystne fakty wyolbrzymiają dowódcy obu stron a to powoduje wzrost napięcia w metropolii i ponowny powrót pomysłu, by „Aldrin” był placówką wojskową. Do końca 2068 roku zlikwidowana zostaje stara wyrzutnia pocisków „Battleaxe”. Wyeksploatowany moduł pieca zostaje zastąpiony zespołem detekcyjnym wyposażonym w silne radary i sprzęt optyczny, sprzężony z podwójnym działem Gaussa. W połowie sierpnia 2071 roku dostarczony zostaje ostatni składnik uzbrojenia – dwie dwunastoprowadnicowe wyrzutnie rakiet klasy kosmos-kosmos SGG-4 Tapir wraz z modułem ciśnieniowym do zarządzania uzbrojeniem. Wkrótce wywiad FNA dociera do zaskakujących informacji. Znaczna liczba chińskich kolonistów należy do tłamszonej przez partię opozycji. Ponieważ metropolia obłożyła już podatkiem swoje kolonie (budząc tym zrozumiałą niechęć), wywiad FNA zaczyna prowadzić misterną grę, mającą doprowadzić do przejęcia przynajmniej części chińskich kolonii. Niestety działania te zostają wykryte przez gubernatora Ho Xenga i jego otoczenie. Pośrednio prowadzi to do zaostrzenia sytuacji i doprowadzenia obu stron na Marsie na granicę otwartego konfliktu. Okazuje się, że marsjańscy koloniści nie mają ochoty umierać w imię interesów jednej czy drugiej metropolii, zwłaszcza, że wielokrotnie pomimo zakazów wspierali się nawzajem. Dowództwa obu stron zostają fizycznie zlikwidowane, a w eter idzie wieść o oderwaniu się kolonii FNA i Chińskiej Republiki Ludowej od macierzy oraz o utworzeniu Konfederacji Kolonii Marsjańskich.

W chwili ogłoszenia powstania Confederation of Martian Colonies (CMC), załoga stacji bojowej „Aldrin” złożona wyłącznie z ziemskich wojskowych zachowuje wierność metropolii. Zatrzymuje oba pojazdy dalekiego zasięgu „Discoverer” blokując działania wydobywcze w pasie asteroid i zmuszając kolonistów do zakupu wahadłowców typu „Kirow” w rosyjskiej kolonii „Gniew” zlokalizowanej na Tempe Terra. BT „Aldrin” zgodnie z rozkazami nie podejmuje ofensywnych działań bojowych, zestrzeliwując jedynie trzy obserwacyjne drony. Zgodnie z rozkazami Pentagonu, oczekuje na przybycie chińskiego, kosmicznego okrętu bojowego „Haiyang” by wraz z nim przywrócić spokój w zbuntowanych koloniach.

1. Kabiny astronautów
  2. Arsenał
  3. Kabina dowódcy
  4. Siłownia
  5. Laboratorium / Warsztat
  6. Jadalnia /
  7. Przedział mechaniczny
  8. Śluza wyjściowa / wewnętrzna osłona
  9. Korytarz / zewnętrzna osłona
  10. Zbiorniki chłodziwa
  11. Systemy podtrzymywania życia
  12. Zespół turbogeneratorów
  13. Pomieszczenie kontroli reaktora
  14. Zespół termicznej obróbki materiału (zasadnicza część urządzeń pieca)
  15. Zespół rozdrabniarki
  16. Rezerwowy system podtrzymywania życia
  17. Rezerwowe zbiorniki wody i tlenu
  18. 10m łącznik pomiędzy modułami
  19. Zbiorniki ciśnieniowe tlenu i wody
  20. Magazyny
    21. Magazyny niskiego ciśnienia
    22. Ciśnieniowe zbiorniki paliwa
    23. Stacja zaopatrzenia
    24. Urządzenia detekcyjne
    25. Centrum operacyjne
    26. Centrum bojowe dział Gaussa
    27. Zespół wyrzutni rakiet kosmos-kosmos
- SG- 4 Tapir

Rysunek 4 Kolonia stan 2 czerwca 2073 roku